

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 44C/144/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315204004
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Vaverčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1315204004.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III pred sudkyňou JUDr. Dagmar Vaverčákovou v spore žalobkyne: K. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., F. 8, štátny občan SR, v zastúpení: L. G. Z., advokát, AK v P., V. XX, proti žalovanej: K. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., F. 8, štátny občan SR,, v zastúpení : R. kancelária P., s.r.o. so sídlom V., M. 9, o určenie splatnosti pohľadávky, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd žalobu v časti určenia času plnenia záväzku žalovanej v sume 33.193,92 Eur **z a s t a v u j e**.

Žalovanej súd **p r i z n á v a** náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu na súd dňa 25.02.2015, sa žalobkyňa domáhala rozhodnutia, ktorým súd určí, že čas splnenia záväzku žalovanej zaplatiť žalobkyňi sumu 66.387,84 Eur titulom zmluvy o pôžičke je 30. deň od právoplatnosti rozsudku a trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 24.06.2008 uzavrela žalobkyňa a jej manžel U. P. ako predávajúci a žalovaná (dcéra žalobkyne) spolu s jej synom U. T. kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol odplatný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území V., obec V. okres F. evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX- rodinný dom súp. č. XXXX postavený na parcele č. XXXX/XX, parcela registra C parcelné č. XXXX/XX druh pozemku zastavané plochy a nádvoria vo výmere 246 m², parcela registra C s parcelným číslom XXXX/XXX druh pozemku záhrady o výmere 326 m², parcela registra C parcelné č. XXXX/XXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria vo výmere 29 m², garáž súp. č. XXXX postavená na parcele č. XXXX/XXX. Kúpna cena za prevod vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam bola dohodnutá vo výške 5.200.000,- Sk. Podľa článku IV. kúpnej zmluvy bola žalovaná povinná zaplatiť časť kúpnej ceny vo výške 2.080.000,-Sk a U. T. zvyšnú časť kúpnej ceny vo výške 3.120.000,-Sk. Podľa článku V. z kúpnej zmluvy žalovaná zaplatila časť kúpnej ceny vo výške 2.080.000,-Sk a U. T. vo výške 1.120.000,-Sk pri podpise kúpnej zmluvy. Zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 2.000.000,-Sk mala byť zaplatená z hypotekárneho úveru, ktorý bol poskytnutý U. T.. Na základe dohody žalobkyne, jej manžela U. P. a žalovanej poskytla žalobkyňa s manželom žalovanej pôžičku vo výške 2.000.000,-Sk za účelom umožnenia rekonštrukcie rodinného domu, ktorého prevod vlastníckeho práva bol predmetom kúpnej zmluvy, pričom bolo zároveň dohodnuté, že žalovaná vráti pôžičku podľa jej vôle. Za týmto účelom bola zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 2.000.000,-Sk poukázaná na účet žalovanej v Tatrabanke a. s. č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX. Žalobkyňa s manželom spísali dňa 21.07.2008 čestné prehlásenie o súhlase s poukázaním časti kúpnej ceny vo výške 2.000.000,-Sk na účet žalovanej. Rekonštrukciu rodinného domu v podielovom spoluvlastníctve žalovanej ako aj stanovenie splatnosti pôžičky na dobu, kedy bude môcť žalovaná plniť pôžičku sú okolnosti, ktoré mohla a môže ovplyvniť

len žalovaná. Je preto nepochybné, že žalobkyňa ako veriteľ zo zmluvy o pôžičke je oprávnená žiadať súd o určenie splatnosti uvedenej pôžičky v zmysle ustanovenia § 564 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak je čas plnenia ponechaný na vôli dlžníka, určí ho na návrh veriteľa podľa okolností súd tak, aby to bolo v súlade s dobrými mravmi.

3. Na dôkaz svojich tvrdení žalobkyňa súdu predložila: čestné prehlásenie z 21.07.2008, kúpnu zmluvu z 24.06.2008 - vklad povolený 30.10.2008 pod č. V-5411/08, dohodu ku kúpnej k zmluve zo dňa 24.06.2008 so zriadením vecného bremena zo dňa 24. 6. 2008.

4. Žalovaná sa vyjadrila k žalobe tak, že ju žiada zamietnuť a žalobkyňu zaviazat' na náhradu trov konania. Uviedla, že kategoricky odmieta tvrdenie žalobkyne o uzavretí zmluvy o pôžičke, keď žiadna zmluva písomná ani ústna, na základe ktorej by žalovanej bola zo strany jej rodičov poskytnutá suma vo výške 2.000.000,-Sk (66.387,84 Eur) nikdy uzavretá nebola. Suma vo výške 2.000.000,-Sk (66.387,84 Eur), ktorú teda žalobkyňa označuje ako svoju pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o pôžičke predstavuje časť kúpnej ceny nehnuteľnosti v zmysle uzavretej kúpnej zmluvy zo dňa 2č.06. 2008 medzi žalobkyňou a jej nebohým manželom ako predávajúcimi a žalovanou a U. T. (synom žalovanej) ako kupujúcimi. Faktom je, že táto časť kúpnej ceny nehnuteľnosti bola na základe dohody všetkých zúčastnených vysporiadaná tak, že banka poskytujúca hypotekárny úver synovi žalovanej, poukázala sumu nie na bankový účet predávajúcich (žalovaná a jej nebohý manžel), ale na základe slobodného rozhodnutia predávajúcich na bankový účet žalovanej. Banka postupovala v zmysle pokynu, ktorí udelili predávajúci v čestnom vyhlásení zo dňa 21.07.2008. Dôvod takéhoto rozhodnutia predávajúcich bol ten, že predávanú nehnuteľnosť (rodinný dom) bolo potrebné rekonštruovať, čo sa aj uskutočnilo a následne sa do tohto zrekonštruovaného rodinného domu predávajúci aj nasťahovali na jeseň 2008 a užívali ho, pričom žalobkyňa časť rodinného domu aj toho času užíva a to bez povinnosti prispievať akoukoľvek čiastkou na jeho réžiu a prevádzku. Žalovanej nie je jasné, ako sa mohol doplatok kúpnej ceny transformovať na pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o pôžičke. Žalobkyňa od apríla 2010 sústavne spochybňuje platnosť uzavretej kúpnej zmluvy zo dňa 24.06.2008 a vysporiadanie kúpnej ceny nehnuteľností, iniciovala dve žaloby a niekoľko trestných oznámení, pričom až do 25.02.2015 sa jej údajný nárok nikdy nezakladal na pôžičke. Žalobkyňa tvrdila či už priamo alebo prostredníctvom pôvodného právneho zástupcu, že jej kupujúci t. j. žalovaná a U. T., nezaplatili kúpnu cenu nehnuteľností, zmienka o údajnej pôžičke neodznala ani raz. Ani v rámci prejednávania dedičstva po nebohom U. P. sa medzi aktívami dedičstva žiadna pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o pôžičke neuvádza, pričom jedným z dedičov bola aj žalobkyňa. Vznik pôžičky podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka predpokladá dohodu zmluvných strán (veriteľa a dlžníka) a skutočné odovzdanie predmetu pôžičky (peňažnej sumy) dlžníkovi veriteľom, pričom v prejednávanom prípade nie je splnený z ani jeden predpoklad vzniku pôžičky. Vzhľadom na túto skutočnosť, keď žiadna zmluva o pôžičke uzavretá nebola, nemohla byť uzavretá ani žiadna dohoda o jej vrátení v tom smere, že vrátenie pôžičky malo byť ponechané na vôli žalovanej. Žalovaná vníma žalobu žalobkyne ako pokračovanie spochybňovaní riadne a platne uzavretej kúpnej zmluvy zo dňa 24.06.2008, ako vedenie bezdôvodného súdneho sporu a pokračovanie vo vyvolávaní konfliktných situácií. V dvoch predchádzajúcich súdnych konaniach bola žalobkyňa neúspešná, spory sú právoplatne skončené, jej žaloba zo dňa 14.06.2010 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy bola zamietnutá a svoju žalobu zo dňa 29.10.2012 o určenie vlastníctva nehnuteľnosti zobrala bezdôvodne späť pred ukončením dokazovania na súde 1. stupňa. Trestné oznámenia podané proti žalovanej, iniciované žalobkyňou, boli podľa dostupných informácií odmietnuté.

5. Na dôkaz svojich tvrdení žalovaná súdu predložila: odstúpenie od zmluvy z 27.04.2010, oznámenie skutočností z 13.05.2010, návrh na začatie konania o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy z 24.06.2008 vedený na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 6C 173/2010, dodatočná výzva na zaplatenie kúpnej ceny z 21.06.2010, odstúpenie od zmluvy z 15.11.2010, odstúpenie od zmluvy z 17.01.2011, návrh na začatie konania o určenie vlastníctva z 27.10.2012 vedený na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 8C 196/2012, osvedčenie o dedičstve č.k. 13D 60/2010 z 11.11.2010, právoplatné 11.11.2010, uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Senci, ČVS ORP 716/OJP-SC-2010 zo 04.12.2012, zápisnice z pojednávania na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 6C 173/2010 z 08.12.2011 a 8C 196/2012 z 25.10.2013 a rozsudok č. k. 6C 173/2010-173 zo dňa 13.02.2012, právoplatný 09.10.2012 (v 1. výroku) a uznesenie o zastavení konania č.k. 8C 196/2012-249 z 28.10.2014, právoplatné 11.11.2014.

6. Súd vykonal dokazovanie dôkazmi uvedenými v bodoch 3. a 5. predloženými stranami sporu a a vykonal aj ďalšie dokazovanie nimi navrhnuté v rozsahu výsluchu strán sporu a výsluchu svedkov U. X., C.. L. T., U. T., a zistil tento skutkový stav :

7. Z kúpnej zmluvy zo dňa 24.06.2008, vklad povolený pod č. V-5411/08 dňa 30.10.2008 súd zistil, že bola uzavretá medzi žalobkyňou a jej manželom U. P. ako predávajúcimi a žalovanou a jej synom U. T. ako kupujúcimi. Predmetom bol odplatný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. V., obec V. okres F. evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX- rodinný dom súp. č. XXXX postavený na parcele č. XXXX/XX, parcela registra C parcelné č. XXXX/XX druh pozemku zastavané plochy a nádvoria vo výmere 246 m², parcela registra C s parcelným číslom XXXX/XXX druh pozemku záhrady o výmere 326 m², parcela registra C parcelné č. XXXX/XXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria vo výmere 29 m², garáž súp. č. XXXX postavená na parcele č. XXXX /XXX. Kúpna cena za prevod vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam bola dohodnutá vo výške 5.200.000,- Sk. Podľa článku IV. kúpnej zmluvy žalovaná zaplatila predávajúcim 2/5 z kúpnej ceny, t. j. 2.080.000,- Sk a kupujúci U. T. zaplatí X/X z kúpnej ceny, t. j. 3.120.000,-Sk v dvoch splátkach - prvá splátka vo výške 1.120.000,-Sk bola zaplatená predávajúcim v deň podpisu kúpnej zmluvy a druhá splátka v sume 2.000.000,-Sk bude zaplatená z hypotekárneho úveru poskytnutého pre kupujúceho na tento účel.

8. Z dohody ku kúpnej k zmluve zo dňa 24.06.2008 so zriadením vecného bremena zo dňa 24. 6. 2008 súd zistil, že kupujúci (žalovaná a jej syn Matej) zriadili v prospech predávajúcich vecné bremeno práva doživotného užívania všetkých nehnuteľností, ktoré sú predmetom kúpnej zmluvy a právo doživotného bývania v rodinnom dome na parcele č. XXXX/XX. Vecné bremeno sa zriadilo bezodplatne.

9. Z čestného prehlásenia zo dňa z 21.07.2008 súd zistil, že žalovaná a jej manžel U. P. prehlásili, že doplatok kúpnej sumy čerpanej z hypotekárneho úveru má byť poukázaný na číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX.

10. Z odstúpenia od kúpnej zmluvy z 27.04.2010, súd zistil, že žalobkyňa v ňom uviedla, že doposiaľ nebolo predávajúcim z dohodnutej kúpnej ceny nič zaplatené.

11. Z dodatočnej výzvy na zaplatenie kúpnej ceny z 21.06.2010 súd zistil, že predchádzajúci právny zástupca žalobkyne vyzval žalovanú na zaplatenie kúpnej ceny vyplývajúcej z obsahu kúpnej zmluvy zo dňa 24.06.2008.

12. Z písomnosti - odstúpenie od zmluvy z 15.11.2010, súd zistil, že predchádzajúci právny zástupca žalobkyne vyzval žalovanú na zaplatenie kúpnej ceny vo výške 5.200.000,-Sk z kúpnej zmluvy zo dňa 24.06.2008.

13. Z návrhu na začatie konania o určenie vlastníctva z 27. 10.2012 vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 8C 196/2012 súd zistil, že žalobkyňa v ňom uviedla že kupujúci - žalovaná a jej syn Matej ani pred podpisom kúpnej zmluvy ani po jej podpise reálne nezaplatili predávajúcim kúpnu cenu ani jej časť.

14. Z osvedčenia o dedičstve č.k. 13D 60/2010 z 11.11.2010, právoplatné 11.11.2010 súd zistil, že žiadna peňažná pohľadávka nebola prejednaná po nebohom U. P., zomrelom dňa XX.XX.XXXX.

15. Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Senci, ČVS ORP 716/OJP-SC-2010 zo 04.12.2012 súd zistil, že žalobkyňa pri výsluchu uviedla, že dôvodom odstúpenia od kúpnej zmluvy bolo nezaplatenie kúpnej ceny. Kúpna cena resp. záloha kúpnej ceny nebola uhradená.

16. Z rozsudku Okresného súdu v Pezinku č. k. 6C 173/2010-173 zo dňa 13.02.2012, právoplatný v 1. výroku dňa 09.10.2012 súd zistil, že žaloba žalobkyne o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 24.06.2008 bola zamietnutá.

17. Z uznesenia o zastavení konania č.k. 8C 196/2012-249 z 28.10.2014, právoplatné 11.11.2014 súd zistil, že konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 24.06.2008 bolo zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcami.

18. Žalobkyňa tvrdí, že súhlasila s vyhlásením z 21.07.2008, aby časť kúpnej ceny za predmetné nehnuteľnosti bola poukázaná na účet žalovanej, čo nie je medzi stranami sporu sporné. Medzi

stranami sporu bolo dohodnuté, že táto suma predstavuje pôžičku, ktorú žalovaná vráti, keď bude môcť. Pokiaľ žalovaná namieta skutočnosť, že pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania nebola predmetom dedičského konania po manželovi žalobkyne, neznamená to, že nemôže byť predmetom tohto konania s poukazom na ust. § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, keď žalobkyňa je veriteľkou v časti 33.193,91 Eur a v tomto smere upraví petit žaloby a dedičia podajú návrh na prejednanie novoobjaveného dedičstva. Nie je pravdou, že dôvod poskytnutia peňazí bol ten, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy bolo potrebné rekonštruovať a následne po rekonštrukcii sa do nehnuteľností mala nasťahovať žalobkyňa a odbývať si tie peniaze, nakoľko žalovaná dňa 24.06.2008 uzavrela so žalobkyňou a jej manželom dohodu o zriadení vecného bremena na základe, ktorého sa im zriadilo bezplatné právo doživotného užívania predmetných nehnuteľností, čo bolo právnym titulom ich užívacieho práva. Zmluvu o pôžičke možno uzatvoriť aj ústne, čo je medzi matkou a dcérou bežné, pričom došlo aj k reálnemu odovzdaniu peňazí, čo nie je medzi stranami sporu sporné. Žalobkyňa nedisponuje žiadnymi finančnými prostriedkami a nie je dôvod, aby žalovanú uprednostnila pred jej ostatnými súrodencami (2 synmi a ďalšou dcérou). Musí byť zohľadnená vôľa žalobkyne, že táto suma 2.000.000,-Sk bola poskytnutá žalovanej ako pôžička a nie ako nenávratný finančný príspevok na rekonštrukciu rodinného domu, resp. ako podieľanie sa na investícii na nehnuteľnosti. Ostatné súdne konania, ktoré prebiehali medzi stranami sporu sú irelevantné.

19. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že s manželom sa rozhodli, že predajú ich dom a záujem prejavila dcéra Zita (žalovaná), že sa bude o nich starať. Zmluvu im urobila známa právnička s tým, že dcéra s manželom odkúpia dom a každý z nich im vyplatí po 3.000.000,- Sk, teda spolu 6.000.000,- Sk. Za pár dní šli k notárke, pričom vedeli o jedinej zmene a síce, že kupujúcimi bude dcéra a jej syn, teda vnuk U. T.. Po kúpnej zmluve sa ich vzťahy zhoršili, dcéra začala, že by dom prerobili, s čím nesúhlasili. Dcéra s manželom majú postavený dom v ich záhrade a oni si ich presťahovali k sebe, že dom budú rekonštruovať. Ako tam žili, manžel cítil, že niečo sa udialo. Po 4 mesiacoch si pýtal od dcéry kúpnu zmluvu a keď mu ju dala, tak bola úplne iná, než o akej sa dohodli a síce v tom, že je v nej uvedené, že dostali vyplatenú kúpnu cenu v časti 3.200.000, -Sk, pričom žiadne peniaze im nedali. Po uzavretí kúpnej zmluvy s manželom išli podpísať vnukovi do Dexie banky súhlas, aby dostal hypotéku. Hypotéku mali vyplatiť na ich účet, ale oni účet nemali, tak súhlasili, aby to bolo poslané na účet dcéry - žalovanej. Dohodli sa, že peniaze im vráti, keď bude môcť. Bolo to asi 2- 3 týždne po podpise kúpnej zmluvy, bol pri tom aj jej manžel, dcéra Zita a jej manžel a ich syn Matej (kupujúci). Nemá vedomosť, kto spláca hypotéku. Keď boli vzťahy narušené, manžel ochorel aj bol v nemocnici, potom zomrel a ona zistila, že nemá ani dom. Po smrti manžela sa chcela odsťahovať, chcela si kúpiť byt, tak si pýtala od dcéry 2.000.000,- Sk, ona tvrdila, že nemá peniaze, že jej nie je nič dlžná. Chcela uvoľniť pol domu pre kancelárie, žalobkyňa s tým nesúhlasila. Dňa 08.08.2012 tam bol cirkus aj s policajtm, keď dom predeľovali, teraz býva v časti, ktorá nie je dokončená. O pôžičke sa s dcérou dohodli ústne v roku 2008 asi 2-3 týždne po tom ako boli u notárky. Boli pri tom aj jej manžel a Matej. Ona že potrebuje na rekonštrukciu domu, ale podstatné bolo, že ich má vrátiť. Dcéru na vrátenie pôžičky nevyzývala, výzvy písal jej právny zástupca.

20. Žalovaná vo výsluchu uviedla, že v roku 2008 sa jej rodičia rozhodli, že predajú nehnuteľnosť. Dohodli sa, že ju kúpi žalovaná a jej syn Matej s tým, že na Mateja sa vybavoval hypotekárny úver. Už pri rozhovoroch o kúpe sa hovorilo o nutnej rekonštrukcii a ešte pred podpisom kúpnej zmluvy. Otec vystupoval aktívne v tom smere, že podal žiadosť o drobné stavebné úpravy. Počas rekonštrukcie sa zistilo, že ju treba robiť vo väčšom rozsahu. Otec sa jej zúčastňoval aj fyzicky. V čase podpisu kúpnej zmluvy bol už dom rodičov rozpracovaný na rekonštrukciu v rozsahu - výrub stromov, výber parkiet. Dohodli sa na kúpnej zmluve tak, že časť vyplatia v hotovosti a časť hypotekárnym úverom. V tom čase neboli problémy, rodičia súhlasili a počas rekonštrukcie bývali u žalovanej, nakoľko ide o susediaci pozemok takže 4 mesiace bývali s nimi. Potom sa vrátili naspäť do zrekonštruovaného domu a užívali ho. Žalovaná vyplatila rodičom u nich doma 3.200.000,- Sk v hotovosti. Boli pri tom oni dvaja a žalovaná. Bolo to 24.06.2008 - v deň podpisu kúpnej zmluvy a bolo to ešte pred jej podpisom. Sumu 1.200.000,- Sk mala žalovaná doma a 2.000.000,- Sk im požičal C.. R.. E. M.. V júni 2008 bol realizovaný hypotekárny úver, v priebehu júla podpísaný a vo výške 2.000.000,Sk bol poukázaný na základe čestného prehlásenia rodičov na účet žalovanej v Tatrabanke. Dohoda bola taká, keďže rodičia budú naďalej ten dom užívať, že sa touto sumou chceli spolupodieľať na rekonštrukcii toho domu. Nikdy to nebolo spochybnené až po smrti otca, keď mama podala niekoľko žalôb. Najskôr to bolo ako nevyplatenie kúpnej ceny, potom odstúpenie od kúpnej zmluvy a teraz je to pôžička. Do roku 2009 tam býval aj otec až do svojej smrti. Od roku 2013 je dom rozdelený na 2 bytové jednotky. Mama užíva 54m2 bezodplatne. S matkou neuzavrela

žiadnu zmluvu o pôžičke na sumu 2.000.000,- Sk . Dom od rodičov kupovali z dôvodu investície, mal 50 rokov, boli tam zlé rozvody a rodičia nemali peniaze na rekonštrukciu, takže keby ho predali, tak musia odísť z V.. Tým, že ho kúpila žalovaná, mohli tam ostať. Na rekonštrukciu bolo napokon použitých viac ako 2.000.000,- Sk lebo z domu ostali len obvodové múry, pôvodne mal úžitkovú plochu 110m2 a teraz má 160 m2. Nikdy nebola dohoda, že to bola pôžička.

21. V rámci záverečného zhrnutia podaním z 18.10.2016 (doručené súdu 20.10.2016), zobrala žalobkyňa žalobu v časti určenia času plnenia záväzku žalovanej v sume 33.193,92 Eur späť a v tejto časti žiadala, aby súd konanie zastavil. Žalovaná s čiastočným späťvzatím súhlasila.

22. Žalovaná žalobu žiadala zamietnuť v celom rozsahu, keď žiadna zmluva, teda písomná ani ústna na základe ktorej by žalovanej bola zo strany rodičov poskytnutá suma v vo výške 2.000.000,-Sk nikdy uzavretá nebola. Žalobkyňa od roku 2010 (po smrti manžela) si nárokuje voči žalovanej úhrady sumy vo výške 5.200.000,-Sk, pričom od roku 2010 až do podania tejto žaloby žalobkyňa tvrdila, že titulom jej nároku bola neuhradená kúpna cena za nehnuteľnosť, ktorú žalobkyňa spolu so svojim nebohým manželom predala žalovanej a jej synovi. Keď v dvoch súdnych konaniach vedených na Okresnom súde Pezinok žalobkyňa so svojim nárokom neuspela, tak začiatkom roku 2015 sa rozhodla, že časť nároku - suma vo výške 2.000.000,-Sk bola vlastne pôžička, ktorú žalobkyňa poskytla žalovanej a nie časť údajne neuhradenej kúpnej ceny za nehnuteľnosti. Dôvodom, prečo podala žalobkyňa žalobu o určenie splatnosti pohľadávky je, že ku dňu v podania žaloby (25.02.2015) je už nárok na zaplatenie sumy kúpnej ceny ako aj o vrátenie pôžičky premlčaný. Vznik pôžičky v zmysle § 657 O.z. predpokladá dohodu zmluvných strán a skutočné odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi veriteľom. Žalobkyňa nepreukázala dohodu o uzavretí zmluvy o pôžičke medzi ňou a žalovanú. Taktiež nepreukázala, že došlo k odovzdaniu predmetu pôžičky peňažnej sumy vo výške 2.000.000,-Sk. Uvedená suma predstavuje časť kúpnej ceny, ktorá bola na základe dohody všetkých zúčastnených vysporiadaná tak, že banka poskytujúca hypotekárny úver (Dexia banka Slovensko a.s.) poukázala sumu nie na bankový účet predávajúcich (žalovaná a jej nebohý manžel), ale na základe slobodného rozhodnutia a pokynu predávajúcich na bankový účet žalovanej. Žalobkyňa nepreukázala, že čas plnenia (vrátenia pôžičky) bol ponechaný na vôli dlžníka, t. j. žalovanej. Žalobkyňa túto skutočnosť v rámci svojej výpovede ani len nespomenula. Nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že medzi stranami sporu nie je sporná skutočnosť, že žalobkyňa poukázala žalovanej sumu 2.000.000,- Sk. Túto sumu poukázala žalovanej nie žalobkyňa ale banka podľa pokynu žalobkyne a jej manžela. Taktiež je nepravdivé tvrdenie, že to bolo z dôvodu, že žalobkyňa nemala účet v banke, nakoľko bola predložená ako dôkaz zápisnica z konania na Okresnom súde v Pezinku sp.zn. 6C 173/2010 zo dňa 08.12.2011, z ktorej vyplynulo to, že žalobkyňa mala vkladnú knižku, takže neobstojí ani tento argument, nakoľko žalobkyňa mala možnosť, aby jej banka poukázala finančné prostriedky na jej účet.

23. Z výsluchu svedkyne C.. U. X. (dcéry žalobkyne a sestry žalovanej), súd zistil, že v roku 2008 rodičia oznámili, že predali rodinný dom žalovanej. Keďže predtým im o tom nepovedali, tak s bratmi sa na nich nahnevali a prestali s nimi komunikovať. V 9/2009 sa ozval rodinný priateľ, že rodičia sú v zlej situácii, že sa im pokazilo auto a nemajú peniaze na nové a že sú nešťastní, takže chceli s bratmi ích na Vianoce navštíviť a nejako urovnať vzťahy. Medzitým však otec v 12/2009 ochorel a dostal sa do nemocnice. Otca navštívili v nemocnici, kde im povedal, že ťažko žijú a že ich oklamali a že keď sa vráti z nemocnice začne to riešiť. V deň operácie otec povedal, že nie je pravda, že by ich vydedili, že oni majú dostať peniaze za dom, tých 3,2 milióna od sestry, za čo si chcú riešiť bývanie a odísť odtiaľ a tie 2 milióny, ktoré mali ešte dostať, chceli rozdeliť medzi ostatných súrodencov. Dňa 29.12.2009 otec zomrel a mama nemala ani na pohreb, ani na kar a pýtala peniaze od žalovanej, ktorá jej dala potom 1.000,- Eur. Rodičia dali žalovanej ako najmladšej dcére aj všetky svoje úspory. Mama sa chcela odtiaľ odsťahovať, kúpiť si 1-izbový byt, požiadala o pomoc svoju sestru aj brata. Jej sestra bola za žalovanou a dohovárala jej, aby dala peniaze na byt mame, ale sestra jej potom telefonicky oznámila, že si to rozmyslela. Brat potom vyhľadal právnik. Na jar 2010 v dedičskom konaní po otcovi zdedili auto v hodnote 800,- Eur a nikto im nepovedal, že je tam tá podlžnosť za rodinný dom. Od matky vie o tom, že im nevyplatili peniaze za rodinný dom, teda aj 2 milióny, nevie či použila slovo pôžička.V roku 2010 poverili advokáta Veterníka, aby v ich mene vyzval žalovanú na zaplatenie kúpnej ceny za rodinný dom.

24. Z výsluchu svedka Ing. L. T. (manžela žalovanej) súd zistil, že svokrovci sa rozhodli predať nehnuteľnosť jeho manželke. Spísala sa kúpna zmluva, pred notárom podpísala. On mal som na

starosti prerábku domu. Nemá vedomosť o pôžičke. Vie o tom, že manželka dostala na základe súhlasu žalobkyne sumu 2.000.000,- SK, nie sú mu známe tie okolnosti.

25. Z výsluchu svedka U. T. (vnuk žalobkyne, syn žalovanej) súd zistil, že bol pri bežných rodinných stretnutiach, keď babka chcela najprv ten dom darovať, ale jej právnička z Vajnor povedala, že by to bolo lepšie predať. Potom sa vybavoval hypotekárny úver, lebo boli výhodné podmienky pre študentov. Potom boli u notára, keď sa podpisovala zmluva aj v banke. Potom sa už stretávali len po súdoch, že údajne nebola vyplatená cena za ten dom. Prerábali to spoločne tak, že dedko a babka sa vyjadrovali aj k návrhom, keďže tam chceli dožiť. Pomáhali lebo to robili viac menej svojpomocne. Čo sa týka financovania rekonštrukcie, financovalo sa to z peňazí čo mali rodičia, vie, že mali aj pôžičku od p. Kachlíka, z predchádzajúcich súdnych sporov, kde bol účastníkom konania, keďže časť domu je písaná na neho. Buď to bolo ako nezaplatená kúpna cena alebo že celá zmluva je neplatná. Nevie o tom, že by babka poskytla matke pôžičku 2.000.000,- Sk v lete 2008.

26. Podľa ustanovenia § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len O.z.) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

27. Podľa § 658 ods. 1 O.z., pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

28. Podľa § 564 O.z. ak je čas plnenia ponechaný na vôli dlžníka, ak už určí ho na návrh veriteľa súd podľa okolností prípadu tak, aby bolo v súlade s dobrými mravmi.

29. Doba splnenia (splatnosť) pohľadávky vyplýva buď zo zmluvy účastníkov, alebo je stanovená právnym predpisom alebo rozhodnutím. Domáhať sa určenia doby plnenia dlhu návrhom na súde môže veriteľ vtedy, keď je plnenie výslovne ponechané na vôľu dlžníka ako aj v prípadoch, v ktorých splnenie záväzku závisí od okolností, ktorú môže ovplyvniť len dlžník. Ustanovenie § 564 O.z. sa vzťahuje iba na prípady, keď splatnosť bola výslovne dohodnutá tak, že závisí na vôli dlžníka. Súd určí dobu splatnosti v závislosti na konkrétnych okolnostiach, za ktorých vznikol medzi účastníkmi záväzkový vzťah, pričom prihliadne na možnosti a schopnosti dlžníka, jeho platobnú schopnosť a naliehavosť potreby veriteľa.

30. Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou. Samotná zmluva neposkytuje veriteľovi žalobný nárok, tento vzniká až odovzdaním požičaných vecí. Má reálnu povahu t. j. vyžaduje sa reálne odovzdanie veci dlžníkovi. Až uzavretím zmluvy vznikne povinnosť dlžníka vrátiť prevzaté hnutelnej veci. Právnym dôvodom pôžičky je odovzdanie druhovo určenej veci, napríklad peňazí. Nie je predpísaná písomná forma. Na vznik pôžičky je potrebná dohoda strán a skutočné odovzdanie predmetu pôžičky.

31. Podľa § 132 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku platného a účinného od 01.07.2016 (ďalej len CSP), strany sporu sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V tomto smere súd dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala základný predpoklad žaloby zmysle ustanovenia § 564 a síce existenciu záväzkovo právneho vzťahu medzi stranami sporu založeného zmluvou o pôžičke. Existenciu pôžičky v rámci svojich tvrdení uviedla pri výsluchu len žalobkyňa a jej dcéra U.tefancová, súd ich považoval za účelové a v rozpore s dôkazmi predloženými žalovanou (výzvy žalobkyne na zaplatenie resp. doplatenie kúpnej ceny), keď žalobkyňa ani svedkyňa nevedeli určiť žiadne konkrétne okolnosti z takejto údajnej zmluvy, keď mali za to že nie je rozdiel medzi nezaplatením dlhu z titulu nezaplatenia kúpnej ceny a z titulu pôžičky. Žalovaná súdu predložila celý rad dôkazov, ktoré jednoznačne preukazujú že nezaplatenie sumy 2.000.000,-Sk (66.387,84 Eur) bolo v predchádzajúcich konaniach uvádzané ako nezaplatenie kúpnej ceny a aj výzvy žalovanej žalobkyňa jednoznačne špecifikovala ako nezaplatenie kúpnej ceny, nikdy sa nezmienila o údajnej pôžičke medzi stranami sporu.

32. Z vykonaného dokazovania nemal súd preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovanou vznikol záväzkovoprávny vzťah z titulu ústne uzatvorenej zmluvy o pôžičke. Bol preukázaný právny vzťah medzi stranami sporu v podobe záväzkového vzťahu z kúpnej zmluvy, na základe ktorej žalobkyňa s manželom previedli na žalovanú a jej syna nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 24.06.2008. Žalobkyňa v konaní nepreukázala ani dohodu strán o pôžičke, ani odovzdanie predmetu pôžičky. Za

tejto situácie, keď nebol preukázaný záväzkovoprávny vzťah z titulu zmluvy o pôžičke, nemohol súd určiť splatnosť neexistujúceho záväzku v zmysle ust. 564 O.z.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd žalobu zamietol.

34. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku platného a účinného od 01.07.2016 (ďalej len CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

35. Podľa § 145 ods. 2 CSP, Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Po čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

36. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

37. Podľa § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

38. V rámci záverečného zhrnutia podaním z 18.10.2016 (doručené súdu 20.10.2016), zobrala žalobkyňa žalobu v časti určenia času plnenia záväzku žalovanej v sume 33.193,92 Eur späť a v tejto časti žiadala, aby súd konanie zastavil. Žalovaná s čiastočným späťvzatím súhlasila. Súd preto na základe citovaných zákonných ustanovení v zmysle § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil v časti určenia času plnenia záväzku žalovanej v sume 33.193,92 Eur .

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd preto priznal úspešnej žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.